

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 26 września 2012 r.

w sprawie środków nadzwyczajnych zapobiegających rozprzestrzenianiu się w Unii organizmu *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhner) Nickle *et al.* (węgorzek sosnowiec)

(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 6543)

(2012/535/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 3 zdanie czwarte,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Komisji 2006/133/WE⁽²⁾ zobowiązano państwa członkowskie do tymczasowego wprowadzenia dodatkowych środków przeciwko rozprzestrzenianiu się węgorzka sosnowca w odniesieniu do obszarów w Portugalii innych niż te, na których nie obserwuje się jego występowania. Ogniska węgorzka sosnowca w Hiszpanii i powtarzające się przypadki wykrywania przez inne państwa członkowskie drewna sosnowego, drewnianych materiałów opakowaniowych i kory z Portugalii, zainfekowanych przez węgorzka sosnowca, wskazują na wzrost ryzyka rozprzestrzenienia się węgorzka sosnowca poza obszary w Portugalii, na których obserwuje się jego występowanie. Gospodarcze, społeczne i środowiskowe skutki rozprzestrzenienia się węgorzka sosnowca w Unii byłyby niedopuszczalnie wysokie. Właściwe jest zatem rozszerzenie zakresu środków dotyczących węgorzka sosnowca na wszystkie państwa członkowskie.
- (2) W celu zapobieżenia wprowadzania i rozprzestrzenienia się węgorzka sosnowca państwa członkowskie powinny przeprowadzać coroczne badania na obecność węgorzka sosnowca na obszarach, na których nie obserwuje się jego występowania, i przyjąć plany awaryjne, które należy przygotować na wypadek stwierdzenia obecności węgorzka sosnowca.
- (3) W przypadku stwierdzenia obecności węgorzka sosnowca na obszarze, na którym nie obserwowano jego obecności, państwa członkowskie powinny wyznaczyć obszary, na których należy zastosować środki zwalczania. Środki te powinny obejmować zapobiegawczą wycinkę roślin podatnych w strefie porażenia i w strefie o promieniu 500 m wokół roślin porażonych przez węgorzka sosnowca, a także wzmożony nadzór pod kątem obecności węgorzka sosnowca na całym obszarze wyznaczonym.
- (4) Jeżeli państwo członkowskie stwierdza, że wycinka roślin podatnych na obszarze o promieniu 500 m od rośliny porażonej przez węgorzka sosnowca byłaby nieproporcjonalna, na przykład gdy obszar porażony obejmuje obszary chronione zgodnie z dyrektywą Rady

92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory⁽³⁾ i dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa⁽⁴⁾, powinny być dostępne alternatywne warianty zarządzania ryzykiem, zakładające wycinkę roślin podatnych na mniejszą skalę. W takim przypadku należy zapewnić zabezpieczenia alternatywne, gwarantujące równoważny poziom zmniejszenia ryzyka rozprzestrzenienia się węgorzka sosnowca.

- (5) Głównym celem środków dotyczących węgorzka sosnowca powinno być zwalczanie, natomiast powstrzymanie rozprzestrzenienia jest dozwolone tylko na obszarach, na których zwalczanie nie jest wykonalne. Aby zapewnić osiągnięcie celu zwalczania tam, gdzie jest to możliwe, państwa członkowskie powinny wdrożyć środki zwalczania na co najmniej cztery lata. Jednakże jeśli zwalczenie jest niemożliwe, państwom członkowskim należy, w niektórych przypadkach, zezwolić na stosowanie środków powstrzymujących rozprzestrzenienie nawet przed upływem tego czteroletniego okresu.
- (6) Państwa członkowskie powinny informować Komisję i pozostałe państwa członkowskie o środkach zwalczania i środkach powstrzymujących rozprzestrzenienie, które wprowadziły lub postanowiły wprowadzić.
- (7) Zainteresowane podmioty gospodarcze i obywatele powinni być informowani o wprowadzonych środkach zwalczania i środkach powstrzymujących rozprzestrzenienie.
- (8) Przemieszczanie roślin podatnych, drewna podatnego i kory podatnej wewnątrz obszarów wyznaczonych i z tych obszarów powinno podlegać pewnym ograniczeniom. Państwa członkowskie powinny przeprowadzać kontrole przestrzegania tych zakazów i ograniczeń oraz, w stosownych przypadkach, wprowadzać środki naprawcze.
- (9) Jeżeli ograniczenia dotyczące przemieszczania drewna podatnego i kory podatnej obejmują wymóg poddania takiego drewna i kory obróbce, państwa członkowskie powinny uprawnnić zakłady, które są odpowiednio wyposażone do przeprowadzenia takiej obróbki, do wydawania paszportów roślin lub do znakowania poddanych obróbce drewna podatnego i kory podatnej, oraz zakłady te nadzorować. Należy ustanowić przepisy dotyczące uprawniania i nadzorowania takich zakładów. Należy także ustanowić przepisy dla uprawniania i nadzorowania producentów drewnianych materiałów opakowaniowych, którzy stosują takie oznakowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 52 z 23.2.2006, s. 34.

⁽³⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7.

- (10) Państwa członkowskie i podmioty gospodarcze powinny mieć dostęp do informacji dotyczących tych uprawnionych zakładów. W związku z tym Komisja powinna ustanowić i utrzymywać wykaz uprawnionych zakładów obróbki i uprawnionych producentów drewnianych materiałów opakowaniowych.
- (11) W związku z powyższym należy uchylić decyzję 2006/133/WE.
- (12) Niniejsza decyzja powinna zostać poddana przeglądowi po trzech latach w celu uwzględnienia postępu technicznego i naukowego.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- a) „rośliny podatne” oznaczają rośliny (inne niż owoce i nasiona) *Abies* Mill., *Cedrus* Trew, *Larix* Mill., *Picea* A. Dietr., *Pinus* L., *Pseudotsuga* Carr. i *Tsuga* Carr.;
- b) „drewno podatne” oznacza drewno drzew iglastych (*Coniferales*), z wyjątkiem tarcicy i dłuźcy z drzew *Taxus* L. i *Thuja* L.;
- c) „kora podatna” oznacza korę drzew iglastych (*Coniferales*);
- d) „miejsce produkcji” oznacza wszelkie pomieszczenia działające jako jedna jednostka produkcyjna. Może to obejmować miejsca produkcji, które są zarządzane odrębnie z powodów fitosanitarnych;
- e) „wektor” oznacza chrząszcze należące do rodzaju *Monochamus* Megerle in Dejean, 1821;
- f) „sezon lotów wektora” oznacza okres od dnia 1 kwietnia do dnia 31 października, chyba że istnieje techniczno-naukowe uzasadnienie dla innego okresu sezonu lotów wektora, biorąc pod uwagę margines bezpieczeństwa wynoszący cztery dodatkowe tygodnie na początku i na końcu przyszczonego sezonu lotów;
- g) „drewniany materiał opakowaniowy” oznacza drewno lub produkty z drewna stosowane do podpierania, ochrony lub przenoszenia towarów, w postaci skrzyń, pudeł, klatek, bębnow i opakowań podobnych, palet, palet skrzyniowych oraz innych płyt ładunkowych, nadstawek paletowych i drewna sztauerskiego, niezależnie od tego, czy są one faktycznie używane w transporcie. Nie obejmuje to drewna przetworzonego uzyskanego przy zastosowaniu klejów, wysokiej temperatury lub ciśnienia, lub przy ich dowolnej kombinacji, oraz materiałów opakowaniowych w całości złożonych z drewna o grubości 6 mm lub mniejszej.

Artykuł 2

Badania na obszarach, na których nie obserwuje się obecności węgorka sosnowca

1. Państwa członkowskie co roku przeprowadzają badania pod kątem występowania *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhner) Nickle *et al.* (węgorek sosnowiec) w roślinach podatnych, drewnie podatnym i korze podatnej oraz w wektorze i określają, czy istnieją dowody obecności węgorka sosnowca na ich terytorium na obszarach, na których nie obserwowano wcześniej obecności węgorka sosnowca.

Badania te obejmują pobieranie i analizę próbek podatnych roślin, drewna i kory oraz wektorów. Liczbę próbek określa się w oparciu o solidne podstawy naukowe i techniczne.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji opis badań, o których mowa w ust. 1, określając liczbę miejsc badania, obszary, na których zostanie przeprowadzone badanie, oraz liczbę próbek, które zostaną poddane analizie laboratoryjnej każdego roku. Opis ten zawiera podstawy naukowe i techniczne, na których badania są oparte.

Opis ten jest przekazywany Komisji do dnia 1 marca roku, w którym badania mają być prowadzone.

3. Każde państwo członkowskie przekazuje wyniki badań, o których mowa w ust. 1, Komisji i pozostałym państwom członkowskim do dnia 1 marca roku następującego po roku, w którym badania zostały przeprowadzone.

Artykuł 3

Analizy laboratoryjne

Analizy laboratoryjne na obecność węgorka sosnowca w podatnych roślinach, drewnie i korze oraz wektorach przeprowadza się zgodnie z protokołem diagnostycznym dla *Bursaphelenchus xylophilus* przewidzianym w normie EPPO PM7/4(2) (1). Metody zawarte w tej normie mogą zostać uzupełnione lub zastąpione przez naukowo potwierdzone metody diagnostyki molekularnej, których czułość i wiarygodność są co najmniej równe wartościom podanym w normie EPPO.

Artykuł 4

Plany awaryjne

1. Do dnia 31 grudnia 2013 r. każde państwo członkowskie opracowuje plan określający działania, które należy podjąć na ich terytorium zgodnie z art. 5–16 w przypadku potwierdzenia lub podejrzenia obecności węgorka sosnowca, zwany dalej „planem awaryjnym”.

2. Plan awaryjny określa, co następuje:

- a) role i zakres odpowiedzialności podmiotów zaangażowanych w te działania i organ uprawniony;
- b) zasady dotyczące informowania się o tych działaniach przez podmioty zaangażowane, organ uprawniony oraz zainteresowane podmioty sektora prywatnego i publicznego;
- c) zasady analiz laboratoryjnych; oraz
- d) zasady dotyczące szkolenia personelu podmiotów zaangażowanych w te działania.

(1) Biuletyn EPPO 39(3): 344–353.

3. Państwa członkowskie przewidują ocenę i przegląd planów awaryjnych.

4. Państwa członkowskie informują Komisję o swoich planach awaryjnych na jej wniosek.

Artykuł 5

Obszary wyznaczone

1. Jeżeli wyniki rocznego badania, przewidzianego w art. 2 ust. 1, wskazują na obecność węgorka sosnowca w roślinach podatnych na części terytorium państwa członkowskiego, na którym wcześniej nie obserwowano jego obecności, albo jeżeli istnieją innego rodzaju dowody świadczące o obecności tego organizmu, dane państwo członkowskie niezwłocznie wyznacza obszar zgodnie z ust. 2, zwany dalej „obszarem wyznaczonym”.

Jeżeli obecność węgorka sosnowca zostanie wykryta w wektorze lub w przesyłce drewna podatnego, kory podatnej lub drewnianych materiałów opakowaniowych, dane państwo członkowskie przeprowadza dochodzenie w pobliżu miejsca złowienia wektora lub miejsca, w którym znajdowały się podatne drewno, podatna kora lub drewniane materiały opakowaniowe w momencie wykrycia. Jeżeli wyniki tego dochodzenia wskazują na obecność węgorka sosnowca w roślinach podatnych, akapit pierwszy również ma zastosowanie.

2. Obszar wyznaczony obejmuje obszar, na którym wykryto obecność węgorka sosnowca, zwany dalej „strefą porażenia”, oraz obszar wokół strefy porażenia, zwany dalej „strefą buforową”. Strefa buforowa ma szerokość co najmniej 20 km.

Jeżeli stosowane są środki zwalczania zgodnie z art. 6, dane państwo członkowskie może zdecydować o zmniejszeniu szerokości strefy buforowej do nie mniej niż 6 km, pod warunkiem że nie utrudnia to zwalczania.

3. Jeżeli w strefie buforowej zostanie zaobserwowana obecność węgorka sosnowca, niezwłocznie określa się nowy obszar wyznaczony zgodnie z ust. 1, biorąc pod uwagę obecność tego organizmu.

Możliwa jest też zmiana granic istniejącego obszaru wyznaczonego, biorąc pod uwagę obecność tego organizmu, pod warunkiem że obszar ten jest objęty środkami zwalczania zgodnie z art. 6.

Wszelkie dowody na obecność węgorka sosnowca w strefie buforowej są niezwłocznie zgłaszane Komisji i pozostałym państwom członkowskim.

4. Jeżeli obecność węgorka sosnowca zostanie zaobserwowana na terytorium państwa członkowskiego, a obszar wyznaczony wkraczałby na terytorium co najmniej jednego innego państwa członkowskiego, wówczas to inne państwo członkowskie lub państwa członkowskie ustanawiają, zgodnie z ust. 1, obszar wyznaczony lub obszary wyznaczone, które uzupełniają strefę buforową strefą buforową lub strefami buforowymi, których szerokość odpowiada szerokości strefy buforowej w państwie członkowskim, w którym zaobserwowano obecność organizmu.

5. Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o obszarach wyznaczonych na swoim terytorium w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym zaobserwowano obecność węgorka sosnowca na danym obszarze.

Komunikat ten zawiera opis obszarów wyznaczonych, ich położenie i nazwy jednostek administracyjnych, których dotyczy obszar wyznaczony, a także mapę wskazującą położenie każdego obszaru wyznaczonego, strefy porażenia i strefy buforowej.

Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o zmianach w granicach obszarów wyznaczonych na swoim terytorium w terminie jednego miesiąca od wspomnianej zmiany.

6. Jeżeli coroczne badania roślin podatnych i wektora, jak określono w pkt 6 załącznika I, wskazują, że nie zaobserwowano obecności węgorka sosnowca na obszarze wyznaczonym w ciągu poprzednich czterech lat, dane państwo członkowskie może podjąć decyzję, że dany obszar nie jest już obszarem wyznaczonym. Państwo członkowskie znajdujące się w sytuacji, o której mowa w pkt 5 załącznika I, może podjąć decyzję, że dany obszar nie jest już obszarem wyznaczonym, jeżeli nieobecność węgorka sosnowca jest potwierdzona w drodze pobierania i analizy próbek, o czym mowa w pkt 7 wspomnianego załącznika.

Informuje ono Komisję i pozostałe państwa członkowskie o tej decyzji w terminie jednego miesiąca.

7. Komisja ustanawia wykaz obszarów wyznaczonych i przekazuje ten wykaz państwom członkowskim.

Wspomniany wykaz jest aktualizowany zgodnie z informacjami otrzymanymi przez Komisję na podstawie ust. 5 i 6.

Artykuł 6

Zwalczanie

1. Państwa członkowskie podejmują środki, jak określono w załączniku I, w celu zwalczania węgorka sosnowca występującego na obszarach wyznaczonych na ich terytorium.

Uznaje się, że węgorek sosnowiec został zwalczony, jeżeli coroczne badania roślin podatnych i wektora, jak określono w pkt 6 załącznika I, wskazują, iż na danym wyznaczonym obszarze w okresie poprzednich czterech lat nie zaobserwowano obecności węgorka sosnowca lub jeżeli nieobecność węgorka sosnowca jest potwierdzona w drodze pobierania i analizy próbek, o czym mowa w pkt 7 akapit trzeci załącznika I.

2. Państwa członkowskie dopilnowują, aby środki, o których mowa w ust. 1, przeprowadzane były przez technicznie wykwalifikowanych pracowników urzędowych organów odpowiedzialnych lub przez inne technicznie wykwalifikowane osoby działające pod nadzorem urzędowych organów odpowiedzialnych.

Artykuł 7

Powstrzymanie rozprzestrzeniania

1. Jeżeli coroczne badania roślin podatnych i wektora, jak określono w pkt 6 załącznika I, wskazują na obecność węgorka sosnowca na obszarze wyznaczonym w okresie co najmniej czterech kolejnych lat, a ze zgromadzonych doświadczeń wynika, że w danej sytuacji zwalczanie węgorka sosnowca jest niemożliwe, dane państwo członkowskie może zamiast tego podjąć decyzję o powstrzymaniu rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca poza ten obszar.

Dane państwo członkowskie może jednak przed upływem tego okresu podjąć decyzję o powstrzymaniu rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca, zamiast jego zwalczaniu, jeżeli średnica strefy porażenia przekracza 20 km, istnieją dowody występowania węgorka sosnowca w całej strefie porażenia, a ze zgromadzonych doświadczeń wynika, że w danej sytuacji zwalczenie węgorka sosnowca na tym obszarze nie jest możliwe.

Środki powstrzymujące rozprzestrzenianie podejmuje się, jak określono w załączniku II.

2. Jeżeli państwo członkowskie podejmuje decyzję zgodnie z ust. 1 o zastosowaniu środków powstrzymujących rozprzestrzenianie zamiast środków zwalczania, powiadamia Komisję o tej decyzji, podając uzasadnienie.

Jeżeli zastosowanie ma ust. 1 akapit drugi, Komisja przeprowadza dochodzenie w tym państwie członkowskim w celu sprawdzenia, czy spełnione są warunki przewidziane w tym akapicie.

3. Obszary wyznaczone objęte środkami powstrzymującymi rozprzestrzeniania zgodnie z ust. 1 są oznaczone jako takie na wykazie, o którym mowa w art. 5 ust. 7. Państwa członkowskie mogą stosować te środki na obszarach wyznaczonych, które zostały oznaczone na tym wykazie jako objęte środkami powstrzymującymi rozprzestrzenianie się węgorka sosnowca.

4. Państwa członkowskie dopilnowują, aby środki, o których mowa w ust. 1, przeprowadzane były przez technicznie wykwalifikowanych pracowników urzędowych organów odpowiedzialnych lub przez inne technicznie wykwalifikowane osoby działające pod nadzorem urzędowych organów odpowiedzialnych.

Artykuł 8

Informowanie podmiotów gospodarczych i obywateli

Jeżeli stosowane są środki zwalczania zgodnie z art. 6 lub środki powstrzymujące rozprzestrzenianie zgodnie z art. 7, dane państwa członkowskie przewidują środki informowania zainteresowanych podmiotów gospodarczych i obywateli.

Artykuł 9

Komunikat o środkach krajowych

1. Państwa członkowskie, w terminie jednego miesiąca od daty powiadomienia, o którym mowa w art. 16 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2000/29/WE, o pojawieniu się węgorka sosnowca na części ich terytorium, na którym nie obserwowano wcześniej występowania tego organizmu, powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o środkach, które wprowadziły i które zdecydowały się wprowadzić w celu zwalczania węgorka sosnowca zgodnie z art. 6.

2. Jeżeli państwo członkowskie podejmuje środki zwalczania węgorka sosnowca zgodnie z art. 6, komunikat o środkach, o których mowa w ust. 1, obejmuje informacje o środkach dotyczących wycinki, pobierania i analizy próbek, usuwania i unieszkodliwiania roślin podatnych, jak określono w pkt 2, 3, 4, 5, 7, 8 i 9 załącznika I, a także informacje o projekcie i organizacji badań, w tym liczbie inspekcji, liczbie próbek do pobrania i analiz laboratoryjnych, które należy przeprowadzić, jak określono w pkt 6 załącznika I.

Jeżeli państwo członkowskie podejmuje środki powstrzymujące rozprzestrzenianie się węgorka sosnowca zgodnie z art. 7, komunikat o środkach, o których mowa w ust. 1, obejmuje informacje o środkach dotyczących wycinki, pobierania i analizy próbek, usuwania i unieszkodliwiania roślin podatnych, a także informacje o projekcie i organizacji badań, w tym liczbie inspekcji, liczbie próbek do pobrania i analiz laboratoryjnych, które należy przeprowadzić, jak określono w pkt 2 i 3 załącznika II.

Komunikat o tych środkach obejmuje również opis środków informowania zainteresowanych podmiotów gospodarczych i obywateli na podstawie art. 8, a także kontroli, które mają być prowadzone na podstawie art. 11 ust. 1.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim, do dnia 1 marca każdego roku, sprawozdanie z wyników środków wprowadzonych na podstawie art. 6 i 7 w poprzednim roku.

Sprawozdanie to zawiera liczbę i rozmieszczenie przypadków występowania węgorka sosnowca, w tym mapy, liczbę roślin w słabej kondycji zdrowotnej i roślin martwych, które zostały zidentyfikowane, poddane wycince i z których pobrano i przeanalizowano próbki, a także wyniki tych analiz.

4. Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie, do dnia 1 marca każdego roku następującego po powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, o środkach, które zdecydowały się wprowadzić w danym roku w celu zwalczania węgorka sosnowca zgodnie z art. 6.

5. Jeżeli państwo członkowskie podejmuje decyzję o powstrzymaniu rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca poza obszar wyznaczony zgodnie z art. 7 ust. 1, niezwłocznie przekazuje Komisji i pozostałym państwom członkowskim odpowiednio zmienioną wersję komunikatu o środkach, o których mowa w ust. 1.

Komunikat o tych środkach może obejmować okres do 5 lat w przypadku obszaru wyznaczonego objętego środkami powstrzymującymi rozprzestrzenianie zgodnie z art. 7. Jeżeli ten komunikat obejmuje więcej niż jeden rok, dane państwa członkowskie przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim zmienioną wersję komunikatu o środkach do dnia 31 października roku jego wygaśnięcia.

Jeżeli podejmuje się decyzję o znaczącej zmianie środków powstrzymujących rozprzestrzenianie, komunikat o środkach jest zmieniany i niezwłocznie przekazywany Komisji i pozostałym państwom członkowskim.

Artykuł 10

Przemieszczanie roślin podatnych, drewna podatnego i kory podatnej w Unii

1. Podatne rośliny, drewno i kora są przemieszczane z obszarów wyznaczonych na obszary inne niż obszary wyznaczone oraz ze stref porażenia do stref buforowych, jeżeli spełnione są warunki określone w sekcji 1 załącznika III.

2. Podatne rośliny, drewno i kora są przemieszczane wyłącznie w strefach porażenia objętych środkami zwalczania, jeżeli spełnione są warunki określone w sekcji 2 załącznika III.

3. Państwa członkowskie mogą ograniczyć przemieszczanie podatnych roślin, drewna i kory w strefach porażenia objętych środkami powstrzymującymi rozprzestrzenianie.

Artykuł 11

Kontrole przemieszczania z obszarów wyznaczonych na obszary inne niż obszary wyznaczone oraz ze stref porażonych do stref buforowych

1. Państwa członkowskie przeprowadzają częste kontrole wrywkowe podatnych roślin, drewna i kory, które są przemieszczane z obszarów wyznaczonych znajdujących się na ich terytorium na obszary inne niż obszary wyznaczone oraz ze stref porażenia znajdujących się na ich terytorium do stref buforowych.

Podejmując decyzję w konkretnym przypadku, gdzie przeprowadzić kontrole, państwa członkowskie opierają swoją decyzję na ocenie ryzyka, że rośliny, drewno lub kora, które mają być poddane kontroli, zawierają żywego węgorka sosnowca, uwzględniając pochodzenie przesyłki, stopień podatności danych roślin, drewna i kory oraz przestrzeganie niniejszej decyzji i decyzji 2006/133/WE w przeszłości przez podmiot gospodarczy odpowiedzialny za przemieszczanie.

Kontrole podatnych roślin, drewna i kory przeprowadza się w następujących miejscach:

- a) w miejscach, w których są przemieszczane ze stref porażonych do stref buforowych;
- b) w miejscach, w których są przemieszczane ze stref buforowych poza obszary wyznaczone;
- c) w miejscu przeznaczenia w strefie buforowej; oraz
- d) w miejscu pochodzenia w strefie porażenia, np. w tartaku, z którego są przemieszczane poza strefę porażenia.

Państwa członkowskie mogą zdecydować o przeprowadzaniu kontroli dodatkowo w miejscach innych niż te, o których mowa w lit. a)–d).

Kontrole te obejmują kontrole dokumentów pod kątem wymagań określonych w sekcji 1 załącznika III, kontrole tożsamości oraz, w przypadku niezgodności lub podejrzenia niezgodności z tymi wymogami, kontrole zdrowia roślin, w tym testy na obecność węgorka sosnowca.

2. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole wrywkowe podatnych roślin, drewna i kory, które są przemieszczane z obszarów wyznaczonych znajdujących się poza ich terytorium na obszary znajdujące się na ich terytorium inne niż obszary wyznaczone.

Wspomniane kontrole obejmują kontrole dokumentów pod kątem wymagań ustanowionych w sekcji 1 załącznika III, kontrole tożsamości i kontrole zdrowia roślin, w tym testy na obecność węgorka sosnowca.

3. Wyniki kontroli, o których mowa w ust. 1, są przekazywane Komisji i pozostałym państwom członkowskim co miesiąc, a te, o których mowa w ust. 2, co roku do dnia 1 marca.

Jeżeli kontrole te wykazują obecność węgorka sosnowca w podatnych roślinach, drewnie lub kory, państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję i pozostałe państwa członkowskie o tym fakcie.

Artykuł 12

Środki w przypadku niezgodności z wymogami art. 10

Jeżeli kontrole, o których mowa w art. 11, wykazują niezgodność z wymogami sekcji 1 lub 2 załącznika III, państwo członkowskie, które przeprowadziło te kontrole, niezwłocznie poddaje materiał niezgodny z wymogami jednemu z następujących środków:

- a) zniszczeniu;
- b) przemieszczeniu pod nadzorem urzędowym do zakładu obróbki, specjalnie uprawnionego do tego celu, gdzie materiał ten jest poddawany obróbce cieplnej, aby temperatura rdzenia podatnego drewna i podatnej kory wynosiła minimum 56 °C przez co najmniej 30 minut, co gwarantuje, że są one wolne od żywego węgorka sosnowca i żywych wektorów;
- c) jeżeli materiał niezgodny z wymogami składa się z drewnianych materiałów opakowaniowych faktycznie używanych w transporcie towarów oraz bez uszczerbku dla załącznika III – zwrotowi pod nadzorem urzędowym do miejsca wysyłki lub miejsca w pobliżu miejsca zatrzymania, w celu przepakowania tych towarów i zniszczenia wspomnianych drewnianych materiałów opakowaniowych, unikając ryzyka rozprzestrzenienia się węgorka sosnowca.

Artykuł 13

Uprawnione zakłady obróbki

1. Państwa członkowskie, na których terytorium znajduje się obszar wyznaczony, uprawnniają zakłady obróbki odpowiednio wyposażone do wykonywania co najmniej jednego z następujących zadań, jak określono w załączniku III:

- a) obróbka drewna podatnego i kory podatnej, jak określono w sekcji 1 pkt 2 lit. a) tego załącznika oraz w sekcji 2 pkt 2 lit. c) akapit pierwszy tego załącznika;
- b) wydawanie paszportów roślin, o których mowa w dyrektywie Komisji 92/105/EWG⁽¹⁾, dla drewna podatnego i kory podatnej, poddanych obróbce w danym zakładzie obróbki zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu, jak określono w sekcji 1 pkt 2 lit. b) załącznika III i w sekcji 2 pkt 2 akapit drugi lit. b) tego załącznika;
- c) obróbka drewnianych materiałów opakowaniowych, jak określono w sekcji 1 pkt 3 lit. a) tego załącznika i w sekcji 2 pkt 3 tego załącznika; oraz
- d) znakowanie drewnianych materiałów opakowaniowych poddanych obróbce w danym zakładzie obróbki zgodnie z lit. c), jak określono w sekcji 1 pkt 3 lit. b) załącznika III i w sekcji 2 pkt 3 tego załącznika, zgodnie z załącznikiem II do Międzynarodowego Standardu dla Środków Fitosanitarnych FAO nr 15.

Zakłady te zwane są dalej „uprawnionymi zakładami obróbki”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 4 z 8.1.1993, s. 22.

2. Uprawnione zakłady obróbki zapewniają identyfikowalność drewna podatnego, kory podatnej i drewnianych materiałów opakowaniowych, które zostały poddane obróbce.

Artykuł 14

Uprawnienie do znakowania

1. Państwa członkowskie, na których terytorium znajduje się obszar wyznaczony, uprawniają producentów drewnianych materiałów opakowaniowych odpowiednio wyposażonych do znakowania, zgodnie z załącznikiem II do Międzynarodowego Standardu dla Środków Fitosanitarnych FAO nr 15, drewnianych materiałów opakowaniowych, które są produkowane z drewna poddanego obróbce w uprawnionym zakładzie obróbki i któremu towarzyszy paszport roślin, o którym mowa w dyrektywie 92/105/EWG.

Producenci ci zwani są dalej „uprawnionymi producentami drewnianych materiałów opakowaniowych”.

2. Uprawnieni producenci drewnianych materiałów opakowaniowych stosują do ich produkcji wyłącznie drewno pochodzące z zakładów obróbki uprawnionych do tego celu i któremu towarzyszy paszport roślin, o którym mowa w dyrektywie 92/105/EWG, i dopilnowują, aby drewno użyte do tego celu można było przesłać do tych zakładów obróbki.

Artykuł 15

Nadzór uprawnionych zakładów obróbki i uprawnionych producentów drewnianych materiałów opakowaniowych

Państwo członkowskie nadzoruje uprawnione zakłady obróbki i uprawnionych producentów drewnianych materiałów opakowaniowych, aby mieć pewność, że prawidłowo wykonują oni swoje zadania, zgodnie z uprawnieniami.

Państwa członkowskie dopilnowują, aby nadzór ten przeprowadzony był przez technicznie wykwalifikowanych pracowników urzędowych organów odpowiedzialnych lub przez inne technicznie wykwalifikowane osoby działające pod nadzorem urzędowych organów odpowiedzialnych.

Artykuł 16

Wycofanie uprawnienia uprawnionych zakładów obróbki i uprawnionych producentów drewnianych materiałów opakowaniowych

1. Jeżeli państwo członkowskie, które udzieliło uprawnienia, dowie się o występowaniu węgorka sosnowca w drewnie podatnym, korze podatnej lub w drewnianych materiałach opakowaniowych poddanych obróbce przez uprawniony zakład obróbki, niezwłocznie wycofuje to uprawnienie.

Jeżeli państwo członkowskie, które udzieliło uprawnienia, dowie się o występowaniu węgorka sosnowca w podatnych drewnianych materiałach opakowaniowych oznakowanych przez uprawnionego producenta drewnianych materiałów opakowaniowych, niezwłocznie wycofuje to uprawnienie.

2. Bez uszczerbku dla ust. 1, jeżeli państwo członkowskie, które udzieliło uprawnienia, dowie się, że uprawniony zakład obróbki lub uprawniony producent drewnianych materiałów opakowaniowych nie wykonują swoich zadań prawidłowo, jak określono w uprawnieniach, podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia zgodności z art. 13 i 14.

Artykuł 17

Wykaz uprawnionych zakładów obróbki i uprawnionych producentów drewnianych materiałów opakowaniowych

1. Państwa członkowskie informują Komisję w przypadku uprawnienia zakładu obróbki zgodnie z art. 13 lub producenta drewnianych materiałów opakowaniowych zgodnie z art. 14 oraz w przypadku wycofania takiego uprawnienia.

2. Komisja ustanawia wykaz uprawnionych zakładów obróbki i uprawnionych producentów drewnianych materiałów opakowaniowych i przekazują ten wykaz państwom członkowskim. Część A tego wykazu określa uprawnione zakłady obróbki. Część B tego wykazu określa uprawnionych producentów drewnianych materiałów opakowaniowych. Wykaz ten jest aktualizowany na podstawie informacji otrzymanych od państw członkowskich.

Artykuł 18

Uchylenie

Decyzja 2006/133/WE traci moc.

Artykuł 19

Przegląd

Niniejsza decyzja zostanie poddana przeglądowi najpóźniej do dnia 31 lipca 2015 r.

Artykuł 20

Data stosowania

Sekcja 1 pkt 2 lit. a) zdanie drugie załącznika III oraz sekcja 2 pkt 2 lit. c) zdanie drugie tego załącznika stosuje się od dnia 1 stycznia 2013 r.

Artykuł 21

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 września 2012 r.

W imieniu Komisji
John DALLI
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Środki zwalczania przewidziane w art. 6

1. Państwa członkowskie podejmują, zgodnie z art. 6, środki na obszarach wyznaczonych w celu zwalczania węgorka sosnowca, jak określono w pkt 2–10.

Państwa członkowskie zawierają szczegółowy opis tych środków w komunikacie, o którym mowa w art. 9 ust. 1.

2. Przy ustalaniu strefy wyznaczonej, dane państwo członkowskie niezwłocznie tworzy na tym obszarze strefę o minimalnym promieniu 500 m wokół każdej rośliny podatnej, w której stwierdzono obecność węgorka sosnowca, zwaną dalej „strefą bezpośrednią”. Faktyczny promień tej strefy określany jest dla każdej rośliny podatnej, w której stwierdzono obecność węgorka sosnowca, na podstawie oceny ryzyka przeniesienia węgorka sosnowca przez wektor dalej niż 500 m od tej rośliny podatnej.

W strefie bezpośredniej wszystkie rośliny podatne są wycinane, usuwane i unieszkodliwiane. Wycinka i niszczenie tych roślin są przeprowadzane od granicy strefy w kierunku jej środka. Należy przedsięwziąć wszelkie niezbędne środki ostrożności w celu zapobieżenia rozprzestrzenieniu się węgorka sosnowca i jego wektora w trakcie wycinki.

Po wycince z wszystkich martwych roślin, roślin w słabej kondycji zdrowotnej oraz roślin wyglądających na zdrowe, wybranych w oparciu o ryzyko rozprzestrzenienia się węgorka sosnowca w danym przypadku, pobiera się próbki. Próbkę pobiera się z kilku części każdej rośliny, w tym z korony. Wszystkie próbki są analizowane na obecność węgorka sosnowca.

3. Jeżeli państwo członkowskie stwierdza, że utworzenie strefy bezpośredniej o promieniu 500 m, o której mowa w pkt 2, powoduje niedopuszczalne skutki społeczne lub środowiskowe, minimalny promień strefy bezpośredniej może zostać zmniejszony do 100 m wokół każdej rośliny podatnej, w której stwierdzono obecność węgorka sosnowca.

W wyjątkowych przypadkach niektórych pojedynczych roślin znajdujących się w strefie bezpośredniej, jeżeli państwo członkowskie stwierdza, że wycinka tych roślin jest niewłaściwa, można zastosować, wyłącznie w odniesieniu do tych roślin, alternatywne środki zwalczania, gwarantujące taki sam poziom ochrony przeciw rozprzestrzenieniu się węgorka sosnowca. Uzasadnienie takiej decyzji i opis zastosowanego środka są przekazywane Komisji w komunikacie, o którym mowa w art. 9 ust. 1.

4. Jeżeli zastosowanie ma pkt 3, wszystkie rośliny podatne znajdujące się w odległości od 100 m do 500 m od roślin podatnych, w których stwierdzono obecność węgorka sosnowca i które wyłączono z wycinki, zostają objęte następującymi środkami:

- a) coroczne pobieranie i analiza próbek tych roślin podatnych na obecność węgorka sosnowca, przy zastosowaniu schematu pobierania próbek, który jest w stanie w 99 % wiarygodnością potwierdzić, że obecność węgorka sosnowca w tych roślinach podatnych jest na poziomie mniejszym niż 0,1 %;
- b) od pierwszego roku do momentu zakończenia zwalczania, jak przewidziano w art. 6 ust. 1, lub do momentu podjęcia decyzji o zastosowaniu środków powstrzymujących rozprzestrzenianie, jak przewidziano w art. 7 ust. 1 – inspekcje co dwa miesiące przeprowadzane przez państwa członkowskie podczas sezonu lotów wektora tych roślin podatnych pod kątem oznak obecności węgorka sosnowca, a następnie pobieranie i analiza próbek tych roślin na obecność węgorka sosnowca w przypadku zaobserwowania oznak jego obecności.

Przyczyny stwierdzenia, o którym mowa w pkt 3, oraz opis środków wymienionych w lit. a) i b), podaje się w komunikacie, o którym mowa w art. 9 ust. 1.

5. Jeżeli państwo członkowskie posiada dowody, iż wektor nie jest obecny na jego terytorium, oparte na badaniach na obecność wektora na jego terytorium przez ostatnie trzy lata, minimalny promień strefy bezpośredniej wynosi 100 m wokół każdej rośliny podatnej, w której stwierdzono obecność węgorka sosnowca, o ile badania, o których mowa w pkt 6, nie wykażą obecności wektora na obszarze wyznaczonym.

Dowody te są wymieniane w komunikacie, o którym mowa w art. 9 ust. 1.

6. Państwa członkowskie prowadzą coroczne badania roślin podatnych i wektora na obszarach wyznaczonych w drodze inspekcji, pobierania i analizy próbek tych roślin oraz wektora na obecność węgorka sosnowca. W badaniach tych szczególną uwagę zwraca się na rośliny podatne, które są martwe, w słabej kondycji zdrowotnej lub znajdują się na obszarach dotkniętych przez pożary lub klęski żywiołowe. Badania te obejmują również systematyczne pobieranie próbek z roślin podatnych wyglądających na zdrowe. Intensywność badań 3 000 m wokół każdej rośliny podatnej, w której stwierdzono obecność węgorka sosnowca, jest co najmniej cztery razy wyższa niż na obszarze od 3 000 m od tej rośliny do zewnętrznej granicy strefy buforowej.

7. Państwa członkowskie identyfikują i wycinają wszystkie rośliny podatne na obszarze wyznaczonym, w których stwierdzono obecność węgorka sosnowca, a także rośliny martwe, w słabej kondycji zdrowotnej lub znajdujące się na obszarach dotkniętych przez pożary lub klęski żywiołowe. Państwa członkowskie usuwają i niszczą rośliny poddane wycince oraz pozostałości dłuźcy, podejmując wszelkie konieczne środki ostrożności, aby uniknąć rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca i jego wektora do zakończenia wycinki. Przestrzegają przy tym następujących warunków:

- a) rośliny podatne zidentyfikowane poza sezonem lotów wektora są przed następnym sezonem lotów wycinane i albo niszczone na miejscu, albo usuwane, a ich drewno i kora są poddawane obróbce, jak określono w sekcji 1 pkt 2 lit. a) załącznika III, lub przetwarzane, jak określono w sekcji 2 pkt 2 lit. b) załącznika III;
- b) rośliny podatne zidentyfikowane podczas sezonu lotów wektora są niezwłocznie wycinane oraz albo niszczone na miejscu, albo usuwane, a ich drewno i kora są poddawane obróbce, jak określono w sekcji 1 pkt 2 lit. a) załącznika III, lub przetwarzane, jak określono w sekcji 2 pkt 2 lit. b) załącznika III.

Z roślin podatnych poddanych wycince, w których jeszcze nie stwierdzono obecności węgorka sosnowca, pobiera się próbki i analizuje na obecność węgorka sosnowca, zgodnie ze schematem pobierania próbek, który jest w stanie z 99 % wiarygodnością potwierdzić, że obecność węgorka sosnowca w tych roślinach podatnych jest na poziomie mniejszym niż 0,1 %.

Jeżeli zastosowanie ma pkt 5, państwa członkowskie mogą jednak podjąć decyzję o pobraniu i zbadaniu na obecność węgorka sosnowca próbek roślin podatnych, o których mowa w akapicie pierwszym, bez ich wycinania, zgodnie ze schematem pobierania próbek, który jest w stanie z 99 % wiarygodnością potwierdzić, że obecność węgorka sosnowca w tych roślinach podatnych jest na poziomie mniejszym niż 0,1 %. Zdanie pierwsze nie ma zastosowania do roślin podatnych, w których stwierdzono obecność węgorka sosnowca.

8. W odniesieniu do drewna podatnego zidentyfikowanego na obszarze wyznaczonym w trakcie sezonu lotów wektora, o czym mowa w pkt 7 lit. b), państwa członkowskie okorowują dłuźce wyciętych roślin podatnych lub traktują je środkiem owadobójczym skutecznym przeciw wektorowi albo pokrywają je siatką na owady nasączoną takim środkiem bezpośrednio po wycince. Po okorowaniu, obróbce lub pokryciu siatką drewno podatne jest, pod nadzorem urzędowym, niezwłocznie przemieszczane do miejsca składowania lub do uprawnionego zakładu obróbki. Drewno, które nie zostało okorowane, jest niezwłocznie, w miejscu składowania lub w uprawnionym zakładzie obróbki, ponownie traktowane środkiem owadobójczym skutecznym przeciw wektorowi albo przykrywane siatką na owady nasączoną takim środkiem.

Odpady drewniane powstałe w trakcie wycinki roślin podatnych, które są pozostawiane na miejscu, są rąbane na kawałki o grubości i szerokości mniejszej niż 3 cm.

9. Państwa członkowskie usuwają i unieszkodliwiają wszystkie rośliny podatne uprawiane w miejscach produkcji roślin przeznaczonych do sadzenia, w których wykryto obecność węgorka sosnowca od momentu rozpoczęcia ostatniego pełnego cyklu wegetacyjnego, podejmując wszelkie konieczne środki ostrożności, aby uniknąć rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca i jego wektora podczas tych działań.
10. Państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie protokołu higienicznego dla wszystkich pojazdów transportujących produkty leśne i dla urządzeń do obróbki produktów leśnych, aby mieć pewność, że węgorek sosnowiec nie może się rozprzestrzenić z tych pojazdów i maszyn.

ZAŁĄCZNIK II

Środki powstrzymujące rozprzestrzenianie, o których mowa w art. 7

1. Państwa członkowskie podejmują, zgodnie z art. 7, środki na obszarach wyznaczonych, które posiadają strefę buforową o szerokości co najmniej 20 km, w celu powstrzymywania rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca, jak określono w pkt 2 i 3.

Państwa członkowskie dołączają szczegółowy opis tych środków w komunikacie, o którym mowa w art. 9 ust. 1.

2. Państwa członkowskie przeprowadzają coroczne badania roślin podatnych i wektora w strefach porażenia w drodze inspekcji, pobierania i analizy próbek tych roślin i wektora na obecność węgorka sosnowca. W trakcie tych badań szczególną uwagę zwraca się na rośliny podatne, które są martwe, w słabej kondycji zdrowotnej lub znajdują się na obszarach dotkniętych przez pożary lub klęski żywiołowe. Państwa członkowskie dokonują wycinki wszystkich roślin podatnych, w których wykryto obecność węgorka sosnowca, i usuwają oraz unieszkodliwiają te rośliny i pozostałości dłużycy, podejmując wszelkie niezbędne środki ostrożności, aby uniknąć rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca i jego wektora.

3. Państwa członkowskie podejmują następujące środki w strefach buforowych:

- a) państwa członkowskie przeprowadzają coroczne badania roślin podatnych i wektora w strefach buforowych w drodze inspekcji, pobierania i analizy próbek tych roślin i wektora na obecność węgorka sosnowca. W trakcie tych badań szczególną uwagę zwraca się na rośliny podatne, które są martwe, w słabej kondycji zdrowotnej lub znajdują się na obszarach dotkniętych przez pożar lub klęski żywiołowe. Badania te obejmują również systematyczne pobieranie próbek z roślin podatnych wyglądających na zdrowie;

- b) państwa członkowskie, na terenie całej danej strefy buforowej, identyfikują i poddają wycince wszystkie rośliny podatne, które są martwe, w słabej kondycji zdrowotnej lub znajdują się na obszarach dotkniętych przez pożar lub klęski żywiołowe. Państwa członkowskie usuwają i unieszkodliwiają rośliny wycięte i pozostałości dłużycy, podejmując wszelkie niezbędne środki ostrożności, aby uniknąć rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca i jego wektora do momentu i podczas wycinki, przestrzegając następujących warunków:

- (i) rośliny podatne zidentyfikowane poza sezonem lotów wektora są, przed następnym sezonem lotów, wycinane i niszczone na miejscu, przemieszczane pod kontrolą urzędową do strefy porażenia lub usuwane. W tym ostatnim przypadku drewno i kora tych roślin są albo poddawane obróbce, jak określono w sekcji 1 pkt 2 lit. a) załącznika III, albo przetwarzane, jak określono w sekcji 2 pkt 2 lit. b) załącznika III;

- (ii) rośliny podatne zidentyfikowane w sezonie lotów wektora są niezwłocznie wycinane i niszczone na miejscu, przemieszczane pod kontrolą urzędową do strefy porażenia lub usuwane. W tym ostatnim przypadku drewno i kora tych roślin są albo poddawane obróbce, jak określono w sekcji 1 pkt 2 lit. a) załącznika III, albo przetwarzane, jak określono w sekcji 2 pkt 2 lit. b) załącznika III.

Z roślin podatnych poddanych wycince, innych niż rośliny całkowicie zniszczone przez pożary lasów, są pobierane próbki, które są analizowane na obecność węgorka sosnowca, zgodnie ze schematem pobierania próbek, który jest w stanie z 99 % wiarygodnością potwierdzić, że obecność węgorka sosnowca w tych roślinach podatnych jest na poziomie mniejszym niż 0,02 %;

- c) w odniesieniu do drewna podatnego zidentyfikowanego w strefie buforowej w sezonie lotów wektora, o czym mowa w pkt 3 lit. b), państwa członkowskie okorowują wycięte dłużycy roślin podatnych lub traktują je środkiem owadobójczym skutecznym przeciw wektorom, albo pokrywają je siatką na owady nasączoną takim środkiem natychmiast po wycince. Po okorowaniu, obróbce lub pokryciu siatką drewno podatne jest, pod nadzorem urzędowym, niezwłocznie przemieszczane do miejsca składowania lub do uprawnionego zakładu obróbki. Drewno, które nie zostało okorowane, jest niezwłocznie, w miejscu składowania lub w uprawnionym zakładzie obróbki, ponownie traktowane środkiem owadobójczym skutecznym przeciw wektorowi lub pokrywane siatką na owady nasączoną takim środkiem.

Odpady drewniane powstałe w trakcie wycinki roślin podatnych, które są pozostawiane na miejscu, są rąbane na kawałki o grubości i szerokości mniejszej niż 3 cm.

4. Państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie protokołu higienicznego dla wszystkich pojazdów transportujących produkty leśne i dla urządzeń do obróbki produktów leśnych, aby mieć pewność, że węgorek sosnowiec nie może się rozprzestrzenić z tych pojazdów i maszyn.

ZAŁĄCZNIK III

Warunki przemieszczania podatnych roślin, drewna i kory wewnątrz Unii, jak przewidziano w art. 10

SEKCJA 1

Warunki przemieszczania podatnych roślin, drewna i kory z obszarów wyznaczonych na obszary inne niż obszary wyznaczone oraz ze stref porażonych do stref buforowych

1. Rośliny podatne mogą być przemieszczane, jeżeli spełniają następujące warunki:
 - a) były uprawiane w miejscach produkcji, w których nie zaobserwowano obecności ani oznak obecności węgorka sosnowca od początku ostatniego pełnego cyklu wegetacyjnego;
 - b) były uprawiane przez cały okres życia pod całkowitą fizyczną ochroną, gwarantującą, iż wektor nie mógł dotrzeć do tych roślin;
 - c) zostały poddane kontroli urzędowej i zbadane, w wyniku czego stwierdzono, że są wolne od węgorka sosnowca i wektora;
 - d) towarzyszy im paszport roślin przygotowany i wydany zgodnie z dyrektywą 92/105/EWG dla miejsc przeznaczenia w Unii;
 - e) są transportowane poza sezonem lotów wektora lub w zamkniętych pojemnikach albo opakowaniach, gwarantujących, że zanieczyszczenie węgorkiem sosnowcem lub wektorem nie jest możliwe.
2. Drewno podatne i kora podatna, z wyjątkiem drewnianych materiałów opakowaniowych, mogą być przemieszczane, jeżeli spełniają następujące warunki:
 - a) zostały poddane odpowiedniej obróbce cieplnej w uprawnionych zakładach obróbki, aby temperatura rdzenia podatnego drewna i podatnej kory wynosiła minimum 56 °C przez co najmniej 30 minut, co gwarantuje, że są one wolne od żywego węgorka sosnowca i żywych wektorów. W przypadku kompostowej obróbki cieplnej kompostowanie jest przeprowadzane zgodnie ze specyfikacjami dotyczącymi obróbki, zatwierdzonymi zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2 dyrektywy 2000/29/WE;
 - b) towarzyszy im paszport roślin, o którym mowa w dyrektywie 92/105/EWG, wydany przez uprawniony zakład obróbki;
 - c) są przemieszczane poza sezonem lotów wektora lub, z wyjątkiem drewna okorowanego, z pokryciem ochronnym gwarantującym, że zanieczyszczenie węgorkiem sosnowcem lub wektorem nie jest możliwe.
3. Drewno podatne w postaci drewnianych materiałów opakowaniowych może być przemieszczane, jeżeli te drewniane materiały opakowaniowe spełniają następujące warunki:
 - a) zostały poddane w uprawnionym zakładzie obróbki jednemu z zatwierdzonych rodzajów obróbki, wyszczególnionych w załączniku I do Międzynarodowego Standardu dla Środków Fitosanitarnych FAO nr 15, dotyczącego drewnianych materiałów opakowaniowych w handlu międzynarodowym ⁽¹⁾, gwarantujących, że jest ono wolne od żywego węgorka sosnowca i żywych wektorów;
 - b) są oznakowane zgodnie z załącznikiem II do wspomnianego Międzynarodowego Standardu.
4. W drodze odstępstwa od pkt 2 i 3 drewno podatne może być przemieszczane z obszarów wyznaczonych, lub ze strefy porażonej do strefy buforowej, do uprawnionych zakładów obróbki znajdujących się w możliwie najkrótszej odległości od tego obszaru wyznaczonego lub strefy porażonej w celu natychmiastowej obróbki, jeżeli na danym obszarze lub w danej strefie nie znajduje się odpowiedni zakład obróbki.

Odstępstwo to stosuje się tylko wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:

 - a) zarządzanie, obróbka, przechowywanie i transport roślin podatnych poddanych wycince zgodnie z pkt 8 i 10 załącznika I oraz pkt 3 lit. c) i pkt 4 załącznika II gwarantują, iż wektor nie może być obecny w tym drewnie lub nie może się z niego wydostać;
 - b) przemieszczanie odbywa się poza sezonem lotów wektora lub w ochronnym pokryciu, gwarantującym, że zanieczyszczenie innych roślin, drewna lub kory węgorkiem sosnowcem lub wektorem nie jest możliwe;
 - c) przemieszczanie to podlega regularnym kontrolom na miejscu przeprowadzanym przez właściwe organy.
5. W drodze odstępstwa od pkt 2 i 3 drewno podatne i kora podatna porąbane na kawałki o grubości i szerokości mniejszej niż 3 cm mogą być przemieszczane z obszarów wyznaczonych do uprawnionych zakładów obróbki znajdujących się w możliwie najkrótszej odległości od tego obszaru, lub ze strefy porażonej do strefy buforowej, w celu zastosowania jako paliwo, pod warunkiem że spełnione są wymagania pkt 4 akapit drugi lit. b) i c).

⁽¹⁾ Sekretariat Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin (2009 r.), Międzynarodowy Standard dla Środków Fitosanitarnych nr 15: Przepisy dotyczące drewnianych materiałów opakowaniowych w handlu międzynarodowym.

SEKCJA 2

Warunki przemieszczania podatnych roślin, drewna i kory w ramach stref porażenia objętych środkami zwalczania

1. Rośliny podatne przeznaczone do sadzenia mogą być przemieszczane, pod warunkiem że rośliny te spełniają te same warunki, jakie określono w sekcji 1 pkt 1.
2. Drewno podatne i kora podatna mogą być przemieszczane w celu poddania tego drewna i kory obróbce jedną z następujących metod:
 - a) zniszczenie przez spalenie w pobliskim miejscu przeznaczonym do tego celu na obszarze wyznaczonym;
 - b) wykorzystanie na paliwo w zakładzie przetwarzania lub wykorzystanie do innych celów niszczących, gwarantujących, że są one wolne od żywego węgorka sosnowca i żywych wektorów;
 - c) odpowiedniej obróbce cieplnej w uprawnionych zakładach obróbki, aby temperatura rdzenia podatnego drewna i podatnej kory wynosiła minimum 56 °C przez co najmniej 30 minut, co gwarantuje, że są one wolne od żywego węgorka sosnowca i żywych wektorów. W przypadku kompostowej obróbki cieplnej kompostowanie jest przeprowadzane zgodnie ze specyfikacjami dotyczącymi obróbki, zatwierdzonymi zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2 dyrektywy 2000/29/WE.

Do tego przemieszczania stosuje się następujące warunki:

- a) drewno lub kora są przemieszczane pod nadzorem urzędowym i poza sezonem lotów wektora lub w ochronnym pokryciu, gwarantującym, że zanieczyszczenie innych roślin, drewna lub kory węgorkiem sosnowcem lub wektorem nie jest możliwe; albo
- b) drewno lub kora, które zostały poddane obróbce, o której mowa w pkt 2 lit. c), mogą być przemieszczane, pod warunkiem że towarzyszy im paszport roślin wydany przez uprawniony zakład obróbki.

Ten punkt nie ma zastosowania ani do drewnianych materiałów opakowaniowych, ani do drewna podatnego uzyskanego z roślin, które zostały pojedynczo zbadane i uznane za wolne od węgorka sosnowca.

3. Drewno podatne w postaci drewnianych materiałów opakowaniowych może być przemieszczane, jeżeli spełnia warunki określone w sekcji 1 pkt 3.
-